

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

27 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Doroftei Roman în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui

Căldăraru Marin Xxxxx, născut la xxxx,
originar și domiciliat în s. xxxx, r-nul xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. **prima instanță:** 09.01.2020 – 25.01.2021;
2. **instanța de apel:** 17.02.2021 – 21.04.2021;
3. **instanța de recurs:** 30.06.2021 – 27.10.2021.

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 25 ianuarie 2021, Căldăraru Marin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute în art. 287 alin. (1) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, ce constituie suma de 35 000 (treizeci și cinci mii) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Căldăraru Marin la 29.07.2019, la orele 19:00, în s. Mingir, r-nul Hîncești, în stradă, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în public, în prezența altor persoane, fără motiv, din intenții huliganice, încalcînd grosolan ordinea publică, cu obraznicie deosebită, urmărind manifestarea bravurii și forței grosolane, intenționat i-a aplicat lui Mihail Pîrlog multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform concluziei Raportului de expertiză medico-legală nr. xxxx din 23.09.2019 vătămări corporale neînsemnate.

Astfel, acțiunile lui Căldăraru Marin de către organul de urmărire penală au fost încadrate juridic în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, pe semnele - *huliganismul*, adică *acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Căldăraru Marin, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea lui Căldăraru Marin de sub învinuirea adusă în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

3.1. În motivarea cererii de apel au fost invocat următoarele argumente:

- sentința adoptată este una nelegitimă, pasibilă anulării deoarece condamnarea inculpatului de către prima instanță, nu corespunde legii penale fiind încălcate principiile procesului penal și normele de drept procedural;

- examinând cauza instanța de fond greșit a stabilit starea de fapt și de drept, expunându-se neclar asupra învinurii aduse, neapreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, adoptând în așa mod o hotărâre ilegală și neîntemeiată, contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală;

- instanța de fond a considerat că vinovăția lui Căldăraru Marin s-a confirmat prin probele scrise aflate în dosar, declarațiile martorilor, care coroborează între ele și sunt consecutive, care în totalitatea lor indică la prezența în acțiunile lui Căldăraru Marin a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Instanța de fond a judecat cauza în defavoarea inculpatului, respingându-i toate demersurile de administrare a probelor, ignorând toate erorile procesuale admise de procuror la etapa de urmărire penală, probleme care nu au fost soluționate în condițiile legii procesuale penale. Astfel, din materialele cauzei rezultă, că martorii oculari, care au fost audiați, nu au lămurit circumstanțele actului de huliganism, în raport cu cele care au fost indicate în actul de învinuire și rechizitoriu. Deci, că în această parte învinuirea nu are nici un suport legal și nu se probează prin probe pertinente și concludente, fiind doar presupuneri preconceptionale ale organului de urmărire penală;

- deasemenea, în argumentarea soluției sale, instanța de fond a enunțat că vinovăția lui Căldăraru Marin se dovedește, prin probele administrate și analizate în cursul procesului penal și anume: declarațiile martorilor, procesul verbal de cercetare la fața locului, raportul de constatare tehnico- științifică, care coroborează cu alte înscrisuri.

Instanța nu s-a expus asupra motivelor apărării privind faptul că probele sus menționate au fost administrate cu încălcări de procedură, astfel concluziile instanței de fond privitor la vinovăția inculpatului sunt nefondate, de aceea nu au putut fi reținute

și puse la baza unei sentințe de condamnare. În aceste context, se constată că la cercetarea cauzei, instanța de fond nu a ținut cont în plină măsură de prevederile articolelor 26, 27, 99-101 Cod de procedură penală, și nu a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, nu le-a verificat minuțios, și nu le-a dat o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor;

- din cele menționate se deduce oportunitatea achitării lui Căldăraru Marin de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii. Astfel, în hotărârea sa Ștefan vs România din 6 aprilie 2010, CEDO a menționat că procurorul avea obligația de a reflecta preținsele erori înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive, CEDO consideră că Statul este cel care trebuie să își asume erorile comise de parchet sau de instanța de judecată și că acele erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză. Prin urmare dovezile invocate de acuzare au fost obținute cu încălcări de procedură, de aceea nu au putut fi reținute și puse la baza unei sentințe de condamnare;

- se concluzionează că instanța de fond, la judecarea prezentei cauze, incorect a stabilit neîncălcarea acestor drepturi lui Căldăraru Marin în cadrul urmăririi penale și greșit le-a pus la baza sentinței de condamnare. Astfel, instanța de fond nu a ținut cont de circumstanțele cauzei și incorect a admis ca probe inadmisibile care contravin materialelor cauzei și legislației penale în vigoare, în situația în care instanța de fond, nedisponind de alte probe, greșit a dispus condamnarea inculpatului Căldăraru Marin. La fel, au fost ignorate dispozițiile art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală;

- instanța la adoptarea sentinței a depășit limitele din învinuire, în contradicție cu art. 325 Cod de procedură penală, deoarece norma dată stipulează că judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Alte probleme de drept care au fost abordate de apărare și care afectează hotărârea în cauză, au fost neglijate de instanța de fond, or odată ce au fost invocate și se conțin în materialele dosarului, instanța urma să analizeze și să-și expună opinia asupra acestor chestiuni printr-o motivare clară și cuprinzătoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2021, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către inculpatul Căldăraru Marin, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, fiind audiat în ședința de judecată a instanței de fond inculpatul Căldăraru Marin a refuzat să dea careva declarații asupra învinuirii care i se impută, folosindu-se de dreptul său prevăzut de art. 367 alin.

(1) Cod de procedură penală, astfel comunicînd instanței că își susține declarațiile date la faza urmăririi penale.

Astfel, instanța de judecată, în conformitate cu prevederile art. 367 alin. (1) Cod de procedură penală, a acceptat refuzul inculpatului Căldăraru Marin de a face declarații.

Deși, inculpatul Căldăraru Marin, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond și în instanța de apel, vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o, vinovăția acestuia este pe deplin dovedită prin probe prezentate de către partea acuzării, printre care declarațiile părții vătămate, declarațiile martorilor și documentele cercetate în ședința de judecată, și anume: a părții vătămate Pîrlog Mihail; a martorilor Zgherea Victoria, Căldăraru Elena, Chistol Elena, Bîrdan Vasile, Căldăraru Valeriu; a materialelor cauzei: ordonanța de începere a urmăririi penale, plîngerea cet. Pîrlog Mihail din 02.08.2018, informația telefonică 112 din 29.07.2019, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01.08.2019 cu anexa foto tabelului, declarația cet. Pîrlog Mihail din 01.08.2019, declarația cet. Chistol Elena din 01.08.2019, procesul-verbal de audiere a părții vătămate Pîrlog Mihail din 09.08.2019, procesul-verbal de audiere a martorului Chistol Elena din 15.08.2019, procesul-verbal de audiere a martorului Pîrlog Tudor din 09.08.2019, procesul-verbal de audiere a martorului Bîrdan Vasile din 27.09.2019, procesul-verbal de audiere a martorului Zgherea Victoria din 10.09.2019, procesul-verbal de audiere a martorului Căldăraru Ioana din 09.08.2019, procesul-verbal de audiere a bănuیتului Căldăraru Marin din 16.09.2019, cererea cet. Căldăraru Marin din 16.09.2019 privind efectuarea confruntării, procesul-verbal de confruntare din 24.10.2019, raportul de constatare nr. xxxx din 31 iulie 2019; raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 23.09.2019, revendicarea xxx, caracteristica eliberată de Primăria com. Mingir, r-nul Hîncești potrivit căreia Căldăraru Marin la locul de trai se caracterizează nesatisfăcător, iar anterior asupra acestuia la primăria com. Mingir au fost înregistrate plîngeri, procesul-verbal de audiere a învinuitului Căldăraru Marin din 13.12.2019.

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond, cercetînd în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dînd faptelor reținute în sarcina inculpatului Căldăraru Marin încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 287 alin. (1) Cod penal - *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.*

Potrivit textului apelului formulat de către inculpatul Căldăraru Marin împotriva sentinței instanței de fond, rezultă că ultimul pledează pentru pronunțarea unei sentinței

de achitare în privința sa, pe motiv că, faptele sale nu întrunesc elementele infracțiunii. Raportând motivele invocate în cererea de apel la materialele cauzei penale, instanța de apel a conchis că, argumentele invocate de către apelant nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, or, în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului Căldăraru Marin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Examinînd cumulul probelor examinate în ședință de judecată, și anume, declarațiile martorilor oculari, în coraport cu alte probe anexate și cercetate în ședința de judecată, instanța de apel a constatat că, în acțiunile inculpatului s-a confirmat integral prezența laturii obiective ale infracțiunii de huliganism, în situația în care din declarațiile martorului Chistol Elena se constată că ultima a auzit gălăgie, conflictul a durat în jur de 2 minute, în drum lîngă poarta lui Căldăraru Marin. Martorul Bîrdan a declarat că Căldăraru Marin a încercat să îl lovească însă a intervenit mama și soția acestuia. Căldăraru Marin era enervat la acel moment, totul s-a petrecut la în stradă... Partea vătămată de asemenea a declarat că, conflictul a avut loc în stradă, pe drum, loviturile aplicate lui Pîrlog Mihail, au fost aplicate de către Căldăraru Marin.

Prin urmare, infracțiunea s-a consumat din momentul în care inculpatul Căldăraru Marin a încălcat ordinea publică, i-a cauzat dureri fizice părții vătămate Pîrlog Mihail, prin aplicarea loviturilor peste părțile ale corpului.

Or, la caz, infracțiunea săvârșită de inculpat a fost comisă în loc public, de rînd ce acțiunile huliganice a acestora au avut loc pe strada din s. Mingir, r-nul Hîncești, care este un loc public.

Mai mult, în urma conflictului avut, inculpatul își dădea seama că fapta acestuia poate ajunge la cunoștința altor persoane. La fel, în speță, prin manifestarea bravurii și forței grosolane, se înțeleg acțiunile de încălcare grosolană a ordinii publice însoțite de acte de violență asupra persoanei, adică violență soldată fie cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

În speță, s-a constatat cu certitudine, că inculpatul a aplicat forță fizică față de partea vătămată Pîrlog Mihail, prin aplicarea loviturilor cu pumnii, picioarele, iar din declarațiile martorilor Căldăraru Valeriu, Căldăraru Elena, Zgherea Vicotria, inculpatul a împins partea vătămată, fiind chiar liniștit și oprit de agresivitate ce o avea de concubina sa, într-un final conflictul a avut loc în public, la care nu s-a ținut cont de opinia și atitudinea celor din jur.

Instanța de apel cu certitudine a constatat faptul că, inițiatorul conflictului care a urmat cu aplicarea loviturilor a fost Căldăraru Marin, anume acesta a intervenit în discuția pe care o purta partea vătămată Pîrlog Mihail și martorul Zgherea Victoria, fapt

confirmat și prin declarațiile martorilor Bîrdan Vasile și Chistol Elena, cât și a lui Căldăraru Elena.

Totodată, instanța de apel a considerat corectă aprecierea primei instanțe de a exclude din învinuirea adusă lui Căldăraru Marin săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate, or probe în acest sens de către partea acuzării nu au fost prezentate.

Referitor la argumentele despre nevinovăția inculpatului, despre faptul că, instanța la adoptarea a depășit limitele din învinuire, instanța de apel le-a considerat absolut declarative și neprobate, or drept celor expuse și în lipsa unor dovezi în susținerea poziției inculpatului, achitarea acestuia nu poate avea loc, iar poziția acuzatorului este legală în fond, bazată pe probe pertinente, concludente și utile, acestea neputînd fi anulate pe motive formale invocate de către inculpat.

La capitolul stabilirii pedepsei, instanța de apel a fost solidară cu concluzia primei instanțe, că corectarea și reeducarea lui Căldăraru Marin este posibilă și rațională prin aplicarea acestuia a pedepsei cu amendă care, în viziunea instanței, este unica măsură de constrângere aplicabilă situației inculpatului, care pornind de la datele caracteristice ale ultimului, este pe măsură să ducă la atingerea scopului general și special al pedepsei penale.

În acest sens, în viziunea instanței, pedeapsa sub formă de amendă este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, astfel contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, precum și respectarea de către inculpat a legislației R. Moldova în vigoare.

Pe parcursul examinării cauzei penale, în cadrul audierii părții vătămate Pîrlog Mihail a comunicat că față de inculpatul Căldăraru Marin are pretenții pecuniare doar în partea ce ține de restituirea sumei cheltuite pentru tratamentul pe care l-a suportat în mărime de 1 000 lei, însă careva acțiune civilă în cadrul procesului penal sau probe ce ar confirma că aceste cheltuieli au fost suportate de partea vătămată nici nu au fost prezentate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Doroftei Roman în numele inculpatului, prin care, indicând temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5.1. În argumentarea recurului declarat invocă faptul că:

- după cum rezultă din procesul verbal al ședinței instanței de apel, probele în cauză nu au fost cercetate prin citirea lor în ședință și nu au fost audiate părțile referitor la chestiunea de legalitate a acestora, de modalitatea de adunare a lor la faza de urmărire penală;

- una din erorile grave pe care le-a comis instanța de ape este modul de audiere a învinuitului Căldărari Marin.

Instanța de apel nu a audiat învinuitul Căldărari Marin, dar în mod absolut nejustificat, a indicat că a refuzat să dea careva declarații asupra învinuirii care i se impută, folosindu-se de dreptul său prevăzut de art. 367 alin. (1) CPP, ceea ce nu corespunde realității și înregistrărilor audio a ședinței de judecată.

Este necesar de a face o precizare substanțială, și anume că, după investirea instanței cu soluționarea în fond a cauzei, părților trebuie să le fie asigurate toate garanțiile unui proces echitabil, prin urmare apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei;

- instanța de apel, judecând cauza, a analizat superficial circumstanțele de fapt și de drept ale acesteia și nu a elucidat esența apelului, nu a efectuat o investigație eficientă în vederea clarificării tuturor circumstanțelor care au importanță pentru o justă soluționare, formulând niște concluzii contradictorii, generale și neîntemeiate cu privire la stabilirea vinovăției lui Căldăraru Marin;

- atât instanța de fond, cât și instanța de apel a depășit limitele din învinuire, în contradicție cu prevederile art. 325 CPP, deoarece norma dată stipulează că judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Observăm că instanța de apel cu toate că respinge ca nefondat apelul apărării, indică o altă încadrare juridică decât cea a instanței de fond și a ordonanței de punere sub învinuire.

Prima instanță a constatat că: „Pentru a se pronunța instanța de fond a constatat că, Căldăraru Marin la 29.07.2019, la orele 19:00, în s. Mingir, r-nul Hîncești, în stradă, fiind în stare de ebrietate alcoolică, (...). Audiind participanții la proces, cercetând probele prezentate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, reieșind din limitele învinuirii înaintate, instanța de judecată consideră că în ședință de judecată s-a stabilit cu certitudine vinovăția inculpatului comiterea infracțiunii de huliganism, prin acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică, care a fostiust încadrată atât în baza art. 287 alin. (1) Cod penal”.

Instanța de apel a constatat că „Colegiul Penal constată că instanța de fond, (...), dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Căldăraru Marin încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 287 alin. (1) Cod Penal al RM - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violentei asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită”.

Cu toate acestea instanța de apel indică că „Totodată, Colegiul Penal consideră corectă aprecierea primei instanțe de a exclude din învinuirea adusă lui Căldăraru Marin

săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate, orprobe în acest sens de către partea acuzării nu au fost prezentate”.

La fel, nu este clară constatarea instanței de apel privind însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, pe care instanța de fond nu a constatat-o în partea motivatoare a sentinței;

- în speță atât instanța de fond, cât și instanța de apel au sfidat elementete probatorii, denaturând esența dovezilor, în special declarațiile martorilor.

Din materialele cauzei rezultă, că martorii oculari, care au fost audiați, nu au lămurit circumstanțele actului de huliganism, în raport cu cele care au fost indicate în actul de învinuire și rechizitoriu.

Instanța de fond și apel nu au motivat de ce probele apărării au fost respinse și nu au fost puse la baza sentinței, inclusiv declarațiile martorilor apărării.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Doroftei Roman în numele inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, temeiurile invocate de recurent prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea și motivele invocate nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezentei erori de drept.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal de asemenea menționează că, temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, fapt stipulat de alin. (2) art. 427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs subliniază că, potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit conținutului recursului, partea apărării invocă un prim temei de drept pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede, că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Colegiul penal raportînd temeiul invocat de recurent în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt, care să afecteze soluția, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul inculpatului Căldăraru Marin, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

După cum rezultă din conținutul recursului, avocatul Doroftei Roman nu este de acord cu condamnarea inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, considerînd că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate.

La acest capitol, Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, declarațiile inculpatului Căldăraru Marin, ale părții vătămate Pîrlog Mihail, ale martorilor Zgherea Victoria, Căldăraru Elena, Chistol Elena, Bîrdan Vasile, a cercetat actele cauzei, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, argumentînd clar de ce au fost considerate veridice declarațiile acestor participanți care, coroborate una cu alta, au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, referitor la existența elementelor constitutive ale infracțiunii, a fost dovedită.

Instanța de apel, respectînd prevederile art. 414, 417 alin.(1) pct. 7), 8) Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului Căldăraru Marin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, fiind stabilite în acțiunile acestuia toate elementele constitutive ale încălcării grosolane a ordinii publice însoțite cu aplicarea violenței

asupra persoanelor, precum și acțiuni care, prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită. Instanțele, reieșind din probele administrate în cauză, și anume declarațiile martorilor sus menționați, cât și din declarațiile părții vătămate, cert au constatat că, inculpatul a comis infracțiunea imputată, părțile dând declarații în condițiile libertății de voință și conștiință, acestea reflectă adevărul cunoscut de ei și nu au fost date în sensul de a-l acuza pe inculpat pe nedrept.

Astfel, atât prima instanță, cât și instanța de apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, inclusiv vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală, reieșind și din faptul că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe de fond.

Faptul că instanța de apel nu a apreciat probele în modul solicitat de autorul recursului, nu constituie motiv de a afirma că instanța de apel a pronunțat o hotărâre nemotivată. Mai mult, în scopul evitării repetării inutile a alegațiilor instanței, Colegiul își însușește argumentele enumerate în decizia instanței de apel, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, a statuat în pct. 37 că art. 6§1 CtEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19.04.1994, pct. 61). Cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

La fel, recurentul a invocat și temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Analizând temeiul dat în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat de avocatul Doroftei Roman, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea inculpatului pe art. 287 alin. (1) Cod penal, considerând că lipsesc probe care ar confirma vinovăția lui în săvârșirea

infracțiunii imputate, solicitând să fie achitat inculpatul Căldăraru Marin, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, nefiind dovedită vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate.

La acest capitol Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul penal constată că, instanța de apel, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a verificat declarațiile inculpatului date în cadrul urmăririi penale, ale părții vătămate și ale martorilor audiați în ședința de judecată a primei instanțe, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului Căldăraru Marin în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral.

Instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra vinovăției lui Căldăraru Marin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie a fost bazată pe cumulul de probe cercetate în ședința instanței de apel, inclusiv declarațiile părții vătămate Pîrlog Mihail, martorilor Zgherea Victoria, Căldăraru Elena, Chistol Elena, Bîrdan Vasile și inculpatul Căldăraru Marin, precum și pe probele scrise, care au fost obiectiv apreciate, analizate conform prevederilor art. 101 Cod procedură penală (f.d. 169-174).

Probele indicate sunt detaliat descrise în decizia instanței de apel, care au fost examinate complet și obiectiv, fiind corect apreciate de instanța de apel, nu prezintă temei de îndoială și direct indică la comiterea de către inculpatul Căldăraru Marin a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, vinovăția căruia a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Astfel, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatului Căldăraru Marin, inclusiv vinovăția acestuia, iar argumentele recurentului, precum că faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, instanța de apel și-a motivat eficient soluția, respingând versiunea inculpatului privind nevinovăția sa.

Referitor la alegațiile apărării precum că instanța de apel nu a audiat inculpatul Căldăraru Marin, dar în mod absolut nejustificat a indicat că a refuzat să dea careva declarații asupra învinuirii care i se impută, folosindu-se de dreptul său prevăzut de art.

367 alin. (1) Cod de procedură penală, ceea ce nu corespunde realității, Colegiul penal le respinge ca neîntemeiate, or, conform procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel din 21.04.2021 (f.d. 157-161), inculpatul Căldăraru Marin a refuzat să dea careva declarații asupra învinuirii incriminate, menționând doar că „Învinuirea îmi este clară. Vina nu o recunosc. Am fost audiat la urmărirea penală și în instanța de judecată, susțin declarațiile oferite anterior. Susțin apelul declarat de către avocat”, pentru ce a și semnat.

Totodată, Colegiul penal reține drept declarativ argumentul avocatului precum că *partea vătămată a generat conflictul, fapt confirmat prin declarațiile acestuia și a martorilor*, or acest argument a fost verificat și motivat respins de instanța de apel la f.d. 176 din decizie, fiind excluse orice dubii privind vinovăția inculpatului în comiterea huliganismului.

Astfel, Colegiul penal reține, că instanța de apel, întemeiat a dat apreciere critică declarațiilor inculpatului, considerându-le drept intenția acestuia de a se eschiva de răspundere penală, or, acestea au fost combătute prin cumulul de probe cercetate în ședința de judecată în apel, fiind apreciate toate probele coroborate în ansamblu din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Prin urmare, concluziile și motivările instanțelor judecătorești inferioare referitor la vinovăția inculpatului Căldăraru Marin sunt legale și întemeiate.

Colegiul penal reține că, instanța de apel s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate în instanța de apel de către inculpatul Căldăraru Marin, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, recursul, în situația respectivă, este declarativ și contravine faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de apel, conform art. 414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Argumentele recurentului nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanța de apel a respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând o decizie legală și întemeiată.

Consecvent, Colegiul penal menționează că reiterarea de către instanța de recurs a alegațiilor instanței de apel în partea contestată de către recurent, în contextul expus, este inoportună or, Colegiul penal le consideră legale și întemeiate.

În sensul celor invocate, Colegiul penal va ține seama și de jurisprudența CEDO, și nu va impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond, dat fiind că, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis vs Spania, Helle vs Finlanda*), din

care motiv, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului Căldăraru Marin.

Complementar, Colegiul penal menționează că temeiul invocat de recurent, privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. Aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - ce nu corespund conținutului faptic a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.

Coroborând cele expuse, Colegiul penal apreciază că, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor art. 394 Cod de procedură penală, este bine argumentată, motivată, fiind legală și întemeiată, și astfel nu se constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Doroftei Roman în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui **Căldăraru Marin Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **30 noiembrie 2021**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana